

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2017. Advent XXIII. évf., 4. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

ARANY JÁNOS: Almanach 1878-ra

Itt van tehát: megjött az Új év,
Mint biztató előlegem;
Háromszázhatvanöt nap-éjre
Halvány reménysínt hoz nekem;
Bár majd, ha eljön a valódi,
Nem lesz, mint most, ruhája zöld;
Inkább hiszem, hogy a kiüszönnél
Fejér, halotti leplet ölt.
Légy üdvöz, Év, e zöld burokban!
Elfogadom a jóslatot,
És köszönöm, hogy a jövőre
Kilátásom' tovább nyitod:
Hisz' egy időtül fogva nálam
Látás, kilátás oly rövid!...
Ha meg nem érném: gondolatban
Haad élvezem át örömid.
Mindjárt az első nap rohammal
Köszönt boldog-boldogtalan;
Oly ünnep ez (no! nem panaszlom),
Miód' szívo s tárca nyitva van;
S egy „szellemdíus” játék (amelynek
Nem kellett nagy heuréka)
A pénz-pazarlászhoz időd' is
Ellopja: a „b. u. é. k.”
Aztán jön a farsang, – az áróvíz
Mátyás körül, mely „tört jeget”;
Szegény kiöntött ürge-népség

Verdesi jajjal az eget;
Mi táncolunk a szenvedőkért,
Bőven fogunk pazarlani:
S ha nem csordúl – százezreinkből
Csöppen nekik is valami.
Aztán jön, amely „gölyafőt mos”
A híres márciusi hó,
Ha „Gergely megrázza szakállát” –
No meg bőjt, exekúció.
E hó egy napját ültem én is
Már két közép embernyomig:
„Simplicius” napján születtem:
„Simplex” maradtam holtomig.
Ápril minden nedvet kiszáraszt,
Májusba' jönnek a fagyok; –
S ha sáska, fereg, rozsdá nem járt,
S a június szépen ragyog
S a július „meg nem szorítja”:
Még a vetés bőven terem;
Örvend az úr, – hát még az asszony!
Lesz csipke több is, meg selyem.
Míg a paraszt izzad, mi gazdák
Fürdőre járunk, hűsleni,
A repce-, gyapju- s más előleg
A csorbát szépen kifeni;
Nem, mint apáink sülték, – itthon
Töltvén egész meló nyarat,

S nézték a vén béres hogyan vet
S a tót napszámos hogy' arat.
Szeptember – ah! szüret már nem lesz:
Vagy: lesz szüret, ha bor nem is:
Történeti jogát megörzi
Híven az iszom-eszem is;
Különbőség az, hogy míg apáink
Egy canga birkán „laktanak”:
Nekünk cukor kell, sültve, főzve,
Pezsgő bor, osztrigák, halak.
Így, ber, megint ber fogytig-untig
S „brrr!” míg az esztendő lefut;
Miközben egy nap a halottak
Fényűzésére is kijut,
Miód' gyertyával, zöld levéllel
S virággal megvendégelik,
S kitesz halottjáért az élő,
Mutatva dúsan, hogy: „telik!”
Majd a karácsony hozza végül
Az apró szívek örömet;
De a „bubus” már nagy szakértő,
Bírálvá hordja meg szemét,
S ha nem drágát hozott az anygal
Ajak lepitted és befagy;
Biz', édes Jézuskám, te is már
A luxus terjesztője vagy!

- **Igényeljétek a Protestáns Cserkészimakönyvet! (4. old.)**
- **Gyertek a Betlehemi Láng átadására (16. old.)**
- **Boldog Karácsonyt, és áldott Újesztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak!**

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

A Karácsony nem marad el,

ellenkezőleg: amíg világ a világ, addig mindig Karácsony is lesz. Ezt egyrészt egy szomorú sóhaj miatt kell hangsúlyozni, amely egy elkeseredett gimnazista leány szívében született és egy cetlire ezt írta: „A Karácsony szeretethiány miatt az idén elmarad.” Micsoda szeretetvákuum lehetett e diáklány szívében, ha az adventi koszorúk, fények és szép szavak között a szeretet-hiányérzet ilyen súllyal nehezedett rá? Másrészt pedig azért kell őszintén és hangosan kimondani, hogy a Karácsony nem marad el, mert ez a keserves hiányérzet megjelenik másokban is. A gimnazista leány érzése és keserű sóhaja nem egyedi eset és nem feltétlen kerüli el a cserkészeket sem.

A mi környezetünk is a maga módján fölkészül a Karácsonyra: ami megvehető, ami megehető, ami fölvehető, ami kipróbálható, ami meglátogatható, ami kifejezhető, és persze ami elrontható etc. az mind el is érhető. Persze nem minden mindenkinek, de valami mindenkinek. A karácsonyi légkörben a jócselekedetek társadalmi és cserkész formációkban is megsokszorozódnak. Ilyenkor a jó szándékok is könnyebben nyernek kifejezést ajándékban, gondoskodásban, szociális, karitatív tettekben. És mégis e különleges, sok szempontból ígéretes, örömteljes ünnep környékén és közepén is megjelenik a hiányérzet. Valami megfoghatatlan sokszor ünneprontóan, ünnepnehezítően, ünnepfakítóan hiányzik. És hiába igazak a fenti pozitív sorok, igaz az is, hogy a fájdalmak és fájdalmas tragédiák övezik a Karácsonyt intenzívebben, mint az esztendő bármelyik napján.

Vagy csak oda vezet, hogy mérsékeltén vagy eszelősen végzett karácsonyi teendői között egyszer csak megragadja az embert a fölismerés: mindent elintéztem, de a hiányérzet megmaradt! Vagy az is lehet, hogy a hiányérzet egész jól elalszik a jólétben, szép érzésekben gazdag karácsonyozásban. Mindezt nem becsülhetjük le a fentiek fényében, sőt örülünk neki, ha így van. De azt nem tagadhatjuk, hogy ami csak alszik, az egyszer fölébred, ez a békeesség, megelégedettség mulandó. Legkésőbb a karácsonyi napokkal együtt elmúlik és az ember mély lelki hiányérzete, mint időzített bomba törhet ránk.

Mindezzel szemben azonban a cserkész meghallja és tovább is adja a jó hírt, mert megérezzük az isteni szeretet minden hiányt kitöltő megtestesülését, hiszen az Ige *testté lett*. És ebben a pillanatban a hiányérzetet olykor enyhítő, de meg nem szüntető anyagi, kulturális, társadalmi Karácsonyunk, megelégtető és boldogító spirituális Karácsonnyá lesz, mert megragad az Ige, amely „...testté lett, közöttünk lakott és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal”. (Jn,1,14) Ilyenkor lesz nyilvánvaló, hogy arra van szükségem, amit elérni nem, csak megkapni és elfogadni tudok.

Felnőttkori nosztalgikus visszaemlékezések vallanak arról, hogy gyermekkorukban volt utoljára igazi, boldog Karácsonyuk, amikor még a Jézuska hozta az ajándékokat. E lapot olvasók is már ebben a korban vannak, és talán hasonlóan gondolkodnak. De vannak örömteli felnőttkori hitvallások amelyek arról szólnak, hogy boldog a Karácsonyuk, mert *ma is* maga a Megváltó Jézus Krisztus az ajándékuk. E két biztos karácsonyi boldogság felnőtt, hívő állapotában ráébred az ember, hogy hiányérzete nem csak illúziós aktivitásba, vagy már illúziót veszített tragédiákba űzhet, hanem alkalmassá tehet a Krisztusban kijelentett teljesség, az isteni kegyelem és igazság befogadására. Mert a Szentírás Karácsonyában nem információt kapunk arról, ami nekünk hiányzik, hanem megkapjuk a hiányzót, az elvesztett földi és mennyei üdvösséget.

A Karácsony azért lett a szeretet és az ajándékozás ünnepe, mert hívő eleink, bizonyára cserkész eleink is fölismerték benne, hogy Isten pusztá szeretetből nem fejünkre olvassa a leltárhányt, hanem megadja azt, amit elvesztettünk: az istengyermekséget és ennek örök áldásait. Az ajándékozás az első Karácsonyon megtörtént. Akkor lesz igazi valós és hatás a mi ajándékozásunk, ha előbb ezt az isteni ajándékot elfogadjuk. Ezt a boldogságot ne utasítsuk el és ne is halogassuk.

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21)

Megünnepeztük a Reformáció 500. évfordulóját

Az év vége felé közeledvén az alábbiakban számba vesszük a Reformáció 500. évfordulójához fűződő eseményeinket, rendezvényeinket. Közben azt reméljük, hogy azokban a csapatokban is, ahonnan a programjaikon nem vettek részt, és nem is küldtek beszámolót a saját rendezvényükről, azért náluk is történt valami ennek jegyében.

Az MCSSZ ICHTHÜSZ Közössége a programok tervezése során folyamatosan konzultált az MCSSZ elnökségével, amelynek az lett az eredménye, hogy az alábbi programok a Magyar Cserkészszövetség programjaiként kerültek meghirdetésre és lebonyolításra az ICHTHÜSZ Közösség által. Ennek két konkrét jele is volt. Az egyik az MCSSZ elnökségének képviseltetése a reformációs budakeszi tanyázáson, valamint a reformációs cserkész evangelizáción a Bp. Szilágyi Dezső téri templomban. A másik pedig a Protestáns Cserkészimakönyv kiadásához való 100 ezer forintos támogatás. Ezért köszönetet mondunk.

1. Reformációs kvíz, amelynek keretében 50-50 kérdésre vártuk a feleletet papíron, vagy online bibliaismeret, egyháztörténet és cserkész történet kategóriában.

2. Reformáció évfordulós tanyázás június 29-július 2. között Budakeszin. Ezúton is köszönetet mondunk a házigazda Wesley János Cserkészcsapatnak. A programon cirka 50-en vettünk részt, s ha a cserkész látogatókat, akik egy-egy esemény erejéig csatlakoztak a tanyázáshoz is számoljuk, akkor a létszám meghaladta a 60-at.

3. Reformációi Száva túrát szerveztünk a Száva szerb szakaszán, a Bosut torkolatától a Dunáig július 13-22. között. A 22 fős mozgótábornak volt egy kielboatos és egy kenus raja. A program a terveknek megfelelően, sőt azon fölüli szép élményekben gazdagon, baleset- és problémamentesen zajlott. A részletes, fényképes beszámolóinkat a megelőző számban közöltük. A Reformáció okán itt most csak arra a huszita bibliakiadásra utalunk, amely közel 100 évvel előzte meg a Károli Biblia megjelenését, és a Szerémségben látott napvilágot.

4. Békésszentandrás túraösszegző tanyázást szerveztünk, amelyből természetesen nem hiányzott a holt Kőrösön való evezés sem. Ezúton is köszönetet mondunk dr. Dobos Ágoston cserkész tisztnak a házigazdai szerep felvállalásáért. E számban erről bővebben is olvashatunk.

5. Protestáns Cserkészimakönyv kiadása a legmaradandóbb és már régen hiányzó alkotása a megemlékezés-sorozatnak. Hisszük, hogy a Jóisten áldása kíséri a szerzők és szerkesztők igyekezetét. Az Imakönyv az ICHTHÜSZ elérhetőségein igényelhető.

6. REFO500 Cserkésznap a Budai Várban október 22-én. A gazdag nap részletes leírását e szám 10-11. oldalán olvashatjuk.

7. Reformációs cserkész-evangelizáció a Szilágyi Dezső téri templomban október 22-én este. Igét hirdetett Illés Dávid esperes. Az istentisztelet ünnepélyes alkalmat nyújtott arra, hogy a liturgiában az ICHTHÜSZ vezetősége is részt vegyen, továbbá arra is, hogy a nyomdából éppen hogy kijött Protestáns Cserkészimakönyv bemutatásra és ajándékozásra kerüljön.

Istennek adunk hálát a Reformáció áldásaiért, és Tőle kérünk gyógyulást az ezzel közvetlenül vagy közvetetten összefüggő sebek számára.

A Krisztusban való egység szép kifejezésére kerül sor a Betlehemi Láng ünnepélyes elosztásán a Belvárosi r.k. templomban, ahol az ICHTHÜSZ elnökének liturgikus szolgálata beszédesen fejezi ki a reformációnak és ellenreformációnak az ökumenikus testvériségben való megbékélését.

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80)

Megjelent a cserkészélet imakönyve protestáns cserkészek részére

Igényeljétek, kérjétek, jelezzétek, hogy csapatotokba hány példányt juttathatunk el. Úgy gondoljuk, hogy a kiadáshoz kapott támogatás okán, egyet fizetettőt kap alapon tudjuk rendelkezésre bocsátani. Tehát ha egy csapatban 10-re van szükség, akkor az a csapat kérjen 5-öt, adományként ajánljon fel 500 forint/darab összeget, tehát 2500 forintot és kap 10 példányt. Tudjuk, hogy ha csak minden protestáns cserkész igényelné, ezzel a módszerrel máris kifutnánk a készletből. De bárcsak így lenne, azonnal megtaláljuk a módját az utánn nyomásnak, és a zökkenőmentes terjesztésnek.

Mint sokan tudják, sőt sokan tevékenyen is részt vettek a munkában, ez az Imakönyv a néhány éve megjelent Táborkereszt Imakönyvvel nem szembe megy, hanem vele együtt. Mondhatom egy irányba Krisztus felé. Úgy szerkesztettük, hogy használatának összes variációjára alkalmas legyen. Kezdem a kézenfekvőt, hogy a protestánsok örömmel első pillanattól sajátjuknak érezve benne ismerősen tallózva használják. És úgy is, hogy egy őrsi vagy csapat programon tudják együtt használni a Táborkereszt Imakönyvvel. Hiszen a fejezetek ugyanazok, és a tartalom tartalma ugyanaz szándékunk szerint, megint Krisztus. A különböző forma pedig éppen azért van, hogy ha ettől tudom könnyebben szívemre venni, akkor ez ne legyen akadály. És még azt is reméljük, hogy ha úgy hozza a sors, hogy katolikus cserkészek vannak együtt, de valami oknál fogva csak ez az Imakönyv van a birtokukban, akkor fölütik, és benne, belőle az egyetlen egyház egyetlen Feje, a mi Urunk Jézus Krisztus szól hozzájuk.

Az alábbiakban egy kis bepillantást adunk az Imakönyv létrejöttéről, és a két felekezeti közösség történetéről, s arról a zavartalan együttműködéséről, amelynek sok egyéb gyümölcse mellett ez az Imakönyv is a gyümölcse. El fog hangzani a köszönet szava ezért is, de most is hangozzék az Isten iránti hála szava: Egyedül Istené a dicsőség. És a protestáns cserkészek magukat és másokat is bátorító hitvallás: Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura.

„Mi, cserkészek egész életünkben úton vagyunk, ahogy azt az egyik szép dicséretünk is mondja: „Útas vagyok e világban...”. Úton lenni, az élet dinamikáját célratörően megélni azt jelenti, hogy az életünkben nem hiábavalóan körbe járunk, hanem szép és hasznos állomásokon keresztül törekszünk az élet Urának a közvetlen közelségébe.” – *vallanak a cserkészetről a protestáns imakönyv szerkesztői*

az előszóban, amelyet így fejeznek be: „Ezt a velemjárót szeretettel ajánljuk valamennyi magyar cserkésznek az egész Kárpát-medencében, Európában és a nagyvilágban. Jó utat kívánunk, amelyet már most Jézussal járhatunk a keskeny úton. Amikor a cserkészlet nehéznek tűnik, akkor abban éppen a keskeny út minősége és célba vezető ereje mutatkozik meg. Ne ijedjünk meg ettől, hiszen „ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?!” továbbá „Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura”. Jó munkát!”

A magyar cserkészlet, amelynek első csapatát a Budapesti Keresztyén Ifjúsági Egyesület szervezte meg 1910-ben, s amelynek országos Szövetsége a Kálvin téri Egyházközség gyülekezeti termében alakult 1912. december 28-án, tehát kerekén 105 évvel ezelőtt, mindig is hangsúlyozta az élő és intenzív, egyéni és közösségi spiritualitás fontosságát. 1920-ban ez az igény különösen is elmélyült egy tudatosan krisztocentrikus közösség megalakulásával, amelynek neve ICHTHŰSZ, a jelszava pedig: „Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura”. Nem sokkal később e felekezeti munkaközösségnek megalakult a római katolikus szervezete, a Táborkereszt. Atyáink bölcsessége révén ez a két felekezeti közösség biztosította a Magyar Cserkészszövetség egységét.

Ezzel a hagyománnyal indult újra a mozgalom a rendszerváltozáskor és az elmúlt 30 évben, bár sajnálatos módon igazi társadalmi átütő erőt nem ért el, ennek mentén egységes Szövetségben, de a felekezeti sajátságokat e két munkaközösségben megélve folytatja munkáját. 2014-ben a Táborkereszt megszerkesztette – egy német katolikus cserkész imakönyvet alapul véve – a maga imakönyvét „katolikus cserkészek számára”. Ekkor érett meg a gondolat, hogy ennek mintájára szükség van egy hasonló imakönyvre, természetesen a közös krisztusi és cserkész-tartalommal, de egy határozott krisztológiai hangsúllyal, és a protestáns kegyesség gondolataival, imáival, énekeivel, költőinek, gondolkodóinak az idézeteivel.

A Reformáció emlékévében ez az Imakönyv – a REB és az MCSSZ támogatásával – megjelent és karácsonyi ajándékként minden érdeklődő magyar cserkésznek rendelkezésére áll határon innen és túl.

Az Imakönyv természetesen tartalmazza a napszakok és különösen is a klasszikus cserkésztevékenységekhez fűződő imádságokat, énekeket. Az élet útján a következő szimbolikus címszavak mentén nyújt biblikus segítséget az Imakönyv: elindulás, döntés, megbocsátás, veszély, kincs, közösség, örömhír, megállás, teremtés, haza, segítség, játék, halál. Továbbá segítséget kíván nyújtani a hit, remény és szeretet örömeiben való növekedésre, s ennek másokat is megérintő kifejezésére.

Ezúton is köszönetet mondunk mindenekelőtt a Táborkereszt képviselőinek, akik nemcsak nagyban motiválták munkánkat, hanem technikai és tartalmi segítséget is nyújtottak. Hasonlóképpen hálával köszönjük meg mindazoknak a református, evangélikus és metodista cserkésztestvéreinknek az imádságát és áldozatkész munkáját, amelyek a szerkesztést elősegítették és nem utolsó sorban a fent említett Reformációi Emlékbizottságnak és a Magyar Cserkészszövetségnek. Soli Deo Gloria, Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura.

Megrendelhető: Evangéliumi ICHTHYS Cserkészalapítvány, 2336 Dunavarsány, Kolozsvári utca 7. dunavarsany.ref@gmail.com

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

* * *

A Wood Badge cserkésztestvezetők kedves reagálása az Imakönyvre

„Jaj de jó!”

„De jó!”

„Nagyon örülök az imakönyv elkészültének...”

„Ennek nagyon örülök, hogy végre van protestáns imakönyv is.”

„Ez egy remek hír és köszönjük!”

„Gratulálok! S külön öröm, hogy a jeles évfordulóhoz kapcsolódik!”

„Örülök az imakönyv létrejöttének!”

„Rögtön végiglapoztam, ahogy a kezembe került. Nagyon jó felépítésű, és azt gondolom, hogy a katolikusok számára is hasznos kiadvány lehet. Egy szóval, remekül sikerült!”

„Köszönettel megkaptam az imakönyvet. Klassz lett! Töltsön el a jól végzett munka öröme, és adja Isten, hogy munkád gyümölcse elősegítse egy imádságosabb, a Jóistenre jobban odafigyelő világ kialakulását.”

„Habár nem vagyok protestáns örülnék egy példánynak.”

Cs. E.

Vízicserkész Egyesület alakult

Az elmúlt évben a Magyar Cserkészszövetség - Vízi Szakág jelentősen kibővítette tevékenységi körét: új stratégiájának megfelelően a szakág immár nyílt víziprogramok szervezésében, vezetésében is részt vállal.

Célunk, hogy ezeken a nyílt programokon minden érdeklődő cserkész belekóstolhasson a vízi életbe. És ha az első élményt kellőképpen vonzóan találja, akkor legyen lehetősége egyre nagyobbat kortyolnia belőle. Szerepel ezért a vízicserkész tervezőnaptárban egy napos vízi kirándulás, háromnapos vízi portyázás vagy vízi cserkész hétvége, és egyhetes vízitúra, tábor is.

Az érdeklődő cserkészek ezeken a nyílt rendezvényeken kipróbálhatják magukat, és ha ezután úgy döntenek, hogy a jövőben nem csak a szakág rendezvényein vesznek szívesen részt, de esetleg őrsükkel, csapatukkal maguk is szerveznének hasonlókat, akkor a többnyire évente induló szakági képzéseinken vagy a két évente megrendezésre kerülő vízivezető képzéseken kaphatják meg a megfelelő felkészítést.

Hogy ez a koncepció működhessen, ahhoz a Szakágnak természetesen nagyon sok feltételt teljesítenie kell, önkénteseink értékes munkája mellett eszközöket és anyagiakat is meg kell mozgatnunk. Amikor a szó szoros értelmében "távolabbi vizekre evezünk", a hajók és a felszerelés biztosítása (vásárlása, bérlete, szállítása...) a cserkészletünkben megszokottnál lényegesen költségesebbé teszi a programot. A bővülő tevékenységek mellé szükségessé vált újabb forrásteremtési lehetőségek bevonása is.

A szakági vezetők közössége ezért évindító megbeszélésén, szeptember 1-jén elhatározta a Magyar Vízicserkész Egyesület megalapítását. Az egyesület célja, hogy szervezeti formában segítse a vízicserkész tevékenységeket pályázati források lehívásával, jogi személyként szerződő fél lehessen, a szükséges eszközöket tartósan a vízicserkészlet számára biztosítsa. Az egyesület tagja működő cserkész, szakági vezető lehet, elnöke pedig a mindenkori országos szakvezető.

Az Egyesület bejegyzése megtörtént, a határozat jogerős, adatai megtalálhatók a www.vizicserkesz.hu/egyesulet honlapon – ahol a vízicserkész szakág működéséről, programjairól is rengeteg információt olvashattok, és ahová várjuk a különféle vízi programokról írt beszámolóitokat is! Jó munkát!

Szöllősy Vágó János

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

ICHTHÜSZ vízicserkész-program Békésszentandrás

2017. szeptember 8-10 között a református parókia és templom adott otthont a ICHTHÜSZ vízi cserkészeknek. A furcsa hangzású görög szó halat jelent, és a kezdő betűk ógörög szavaiból képzett titkos üzenet jele volt az első század üldözött keresztyéneinek: „Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó”. A protestáns cserkészek ezt a „hal-ichthüsz” megkülönböztető szót azért viselik, mert ezzel is jelzik jelmondatuk fontosságát: „Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura.”

Dunavarsányból, Szombathelyről, Jármiből, Szolnokról, Budapestről és Tassról érkeztek vendégeink ide utótalálkozóra és túrára. Ez év júliusában ugyanis a Száva folyón, – mely a történelmi Magyarország negyedik nagy folyója volt – eveztünk 22 fővel, 5 kenuval és 4 kétpárevezős „kielboat”-tal 150 km-en át a szerb határtól Nándorfehérvárig vagyis Belgrádig. Itt júliusban megkoszorúztuk a Himnusz és ima elhangzása után a fellegrárban Hunyadi János győzelmének emlékkövét. A túrán a társaság olyan jól összekovácsolódott, hogy szinte mindenki eljött az utótalálkozóra Dobos Ágoston lelkész meghívására, mivel ő volt a nyári cserkésztúra egyik tábori lelkésze. A mostani találkozón megtettük

mi is a Szentandrás-Szarvas-Élő Körös nagy kört, tábortűz mellett készítettünk finom ételeket, énekeltünk zsoltárokat. A vasárnapi istentiszteleten dr. Bóna Zoltán dunavarsányi református lelkész, az ICHTHÚSZ Közösség elnöke prédikált, beszélt a cserkészetről. A kis csapat pedig elénekelt a templomban egyik legkedveltebb indulónkat a református énekeskönyvből: „Fel barátim drága Jézus zászlaja alatt...” (471. dicséret). Ez az ének jól kifejezi a cserkészlet jellegét, nevelését, felszólítását:

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhivatál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.” (Pál 1. levele Timóteushoz 6,12)

Ebben a hit harcban, amelyet a bűn, gonoszság ellen vívunk, Jézus Krisztus a győztes vezérünk. Az Ő zászlaja alatt, vagyis Hozzá csatlakozva, az Ő segítségével, Neki engedelmeskedve, Rá figyelve lehetünk győztesek saját rosszra való hajlandóságainkon és a világ egyéb bűnös hatásán. A cserkészlet hitre, jócselekedetekre, hazaszeretetre, katonás fegyelemre is nevel. Érdemes erre mindannyiunknak törekedni.

Dr. Dobos Ágoston cst.

Refo500 Cserkésznapi

2017. október 22-én, vasárnap tartottuk a Reformáció 500. évfordulója alkalmából szervezett cserkésznapiunkat a várba. A hosszú hétvége nem bizonyult a legjobb választásnak, mivel sokan elutaztak. A változékony, de alapvetően nem kedvező idő pedig csak rátett egy lapáttal. Ennek ellenére, bár nem túl nagy létszámban, mégis nagyszerű napot töltöttünk együtt, mi protestáns cserkészek! A résztvevők több cserkészcsapatból érkeztek nemcsak Budapestről (16, 32, 304, 426), hanem vidékről is (43 - Debrecen; 121 - Kecskemét; 129 - Hajdúnánás).

A nap kezdetén a jelenlévők korosztály szerint kettéváltak. A cserkészek és vezetőik a Budavári Evangélikus gyülekezet istentiszteletén vettek részt. A kószák és vándorok az este folyamán mentek a Szilágyi Dezső térre templomba, ezért délelőtt bibliodráma foglalkozáson vettek részt, hűen a reformáció szentírásközpontú, Sola Scriptura elvéhez!

Ezután a várban találkoztunk, ahol először egy reformációs emlékkút avatásán vettünk részt, majd utána ebéd következett.

Délután cserkésziesen, játszva emlékeztünk meg a spirituális kezdés után a reformációról. Egy bibliai számháború keretében mozgalmas játékon keresztül gyakoroltuk a különböző bibliai szakaszok rövidítéseit (számok helyett igeheleket kellett kiolvasni helyesen), majd a játékba való visszatéréshez, azaz „feltámadáshoz” az adott Igét kellett kikeresni a Szentírásból és azt felolvasni.

Ezt egy Luther-nyomozójáték követte, amely keretében a Wormsi Birodalmi Gyűlés után hirtelen eltűnt Luther Márton hollétét kellett kideríteni. A különböző állomásokon a reformációs nyomozók találkoztak többek között egy szakácsnéval, erdésszel, akik bizonyos részleteket tudtak az eseményekről, de kifaggathatták magát a német-római császárt és Bölcs Frigyeszt is, hogy hűen rekonstruálják az eseményeket, s végül kiderítsék az igazságot. Sajnos ennek a programnak a végét az eső eláztatta, de a csapatok így is lelkesen fejezték be a nyomozást.

A budavári evangélikus gyülekezet helyiségében egy forró teával megmelegedtünk és a közös fotó után elbúcsúztunk a cserkészektől. A kószák és vándorok pedig a Szilágyi Dezső tér felé vették az irányt. Egy közös pizzázás után részt vettünk az esti cserkész-evangelizáción, ahol Szuhánszky Gábor cst., metodista lelkész imádkozott, dr. Csobolyó Eszter cst., református lelkész Bibliát olvasott és Illés Dávid budai református lelkész, esperes hirdette közöttünk Isten ígétét. A hirdetések sorában dr. Bóna Zoltán cst., az MCSSZ Protestáns/ICHTHÜSZ Közösségének elnöke örömmel mutatta be az éppen elkészült Protestáns Cserkészimakönyvet, amelyből ajándékként kapott minden jelenlévő cserkész.

Erre az istentiszteletre a reformációs cserkésznap résztvevőin túl más cserkészek, kisebbek és nagyobbak is eljöttek az 1. BKIE, a 724. Kossuth, a 696. Wesley és a 100. Öregcserkész csapatokból, s így méltóképpen és cserkészesen emlékeztünk meg a reformációról, amely nem csak a múltba révedésről, hanem nagyon is a 21. századról, rólunk, mai cserkészekről és vezetőkről szólt.

A nap során többekben megszületett az üdvözlendő kérés: legyen máskor is ilyen! Igyekszünk ennek a kérésnek eleget tenni!

Bedekovics Péter cst.

A Magyar Öregcserkész Találkozó

A Reformáció 500. évfordulója meghatározta a 2017-es gondolatainkat és programjainkat. Meghívtuk dr. Bóna Zoltán, aki vállalta az ismertető, megemlékező előadást a Találkozó megnyitója után. A résztvevők Luther énekét: Erős vár a mi Istenünk... előre megtanulták és szívből zengve énekelték a zászlófelvonáskor.

A 100 Öregcsapat csapatgyűlésen is megemlékezett az évfordulóról a pk. ismertetésével. Zászlófelvonáskor a Fel barátim... hangzott el.

A cserkész-evangelizációs istentiszteleten a Szilágyi Dezső téri templomban több csapattaggal képviseltettük magunkat.

A Reformáció kapcsán megjelent írásokat és megszervezett programokat a csapatgyűléseken megbeszéltük.

Jó munkát!

Cilu cst. cspk.

Cserkészfogadalomtétel Monoron

A 842. sz. Benedek Elek cserkészcsapat cserkészeinek a fogadalomtétele – 2017. november 26.

A fogadalomtételre szokás szerint a Monori Református Nagytemplomban ünnepi istentisztelet keretében került sor. Nagy László a cserkészcsapat parancsnoka köszöntötte a nagytiszteletű urat, feleségét, gyülekezetünket, vendégeinket a Börzsönyből, Locskai Milánt és kedves családját (állandó vendéglátónk Szénpatakon) és a GILDE képviselőit. Igazán örömteli alkalomnak lehettünk részesei 2 kiscserkészjelölt tett ígéretet, 7 nagy cserkész tett fogadalmat és egy felnőtt cserkésztestvérünk is GILDE fogadalmat tett. Ebben az évben történekről Magócsi Laci cserkész számol be, címszavakban.

2017-ben történt velünk:

- Január végén 5 napot töltöttünk Szénpatakon, telt házzal (31-38 fővel), éjszaka -20, nappal „csak” -10 fok és 25-40 cm hó. Igazán csodálatos volt, nem is igen akaródzott hazaindulni, sajnos a várt hóvihár elmaradt.
- Márciusban Balatonfüreden voltunk, 6 fővel képviseltette magát a csapatunk a szokásos ICHTHÜSZ éves közgyűlésen.
- Májusban nagyot kirándultunk a környéken.
- Június elején a Borvidékek hétvégéjén a cserkésztanysága emelte a rendezvény színvonalát.
- Június közepén a szokásos táborépítés volt Balatonszemesen.
- Június végén hosszú hétvégén találkoztunk Budakeszin, azaz a reformáció

500 éves évfordulója megünneplésére. A metodista egyház vendégszeretetét élvezve, Szuhánszki Gábor parancsnok úr és csapata gondoskodott a testi és lelki táplálékról, igazán tartalmas, értékes programokat szervezve. (Itt a csapatunkból 11 fő vett részt).

- Az éves nagytáborunk a Börzsönyben július 30-án a 0-ik nappal indult és augusztus 7-én végződött. A tábor állandó létszáma 47 fő volt, de összességében majd 100-an fordultak meg nálunk. Itt újra nagyon tartalmas és mozgalmas programok voltak. Újra a vendégeink voltak a Készenléti Rendőrség tűzszerész parancsnokhelyettese dr. Huszán András és segítője. Majd Tóth Sándor és bajtársai a Magyar Rendvédelmi Szakgyűjtemény Egyesületének képviselőjében (MRSZK Egyesület) tartottak egy egéssznapos foglalkozást. Az első részben 1956-ra emlékeztünk, korhű fegyverekkel, ruhákkal és egyéb dokumentumokkal, személyes élmények felelevenítésével. A délután folyamán egy un. rohampályán kellett a csapatoknak bizonyítani az állóképességüket, találékonyságukat, ügyességüket. Majd zárásképpen a lovagkort elevenítettük fel, szintén korhű ruhákban és fegyverekkel. A nap végére mindenki nagyon elfáradt. Másnap Visegrádra mentünk, kisvasúttal, komppal. Itt találkozunk egy lengyel cserkészcsapattal is, akiket igazán nagy ovációval köszöntöttünk. Közös fényképezés után indultunk a fellegrvár meghódítására és.... a többit majd személyesen Balatonfüreden.
- Augusztus végén lebontottuk a szemesi tábort és mindent gondosan elcsomagoltunk télire.
- Ősszel, kirándultunk a Pilisbe, megnéztük Drégely várát, és a börzsönyi szarvasbőgést sem hagytuk ki.

- November közepén egy vasárnapi istentisztelet után ebédre láttuk vendégül a monori hajléktalanokat és rászorulókat. (Nagyon tanulságos volt beülni közéjük és végighallgatni a szomorúbbnál szomorúbb történeteket.)
- És eljutottunk november 26-hoz a cserkészfogadalomtételhez, ahol az ünnepi aktus után egy szeretetvendégségen beszélgettünk, meséltünk és emlékeztünk és terveztük a jövőt!

Mindezen gazdag élményekért Soli Deo Gloria és részünkről a hála.

Nagy László cst. cspk.

Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

Ismerős és kevésbé ismerős karácsonyi énekekkel gondolok rátok, és kívánok áldott, szép ünnepi napokat, valamint sikerekben gazdag Újesztendőt!

Ria

d

A kis Jé-zus meg-szü-le-tett, ör - vend - jünk!
El-kül-döt-te ő szent Fi-át Is - te - nünk.

Bet-le-hem-ben fekszik rongyos já - szol - ban,
A - zért van oly fé-nyesség a vá - ros - ban.

d

Menny-ből az an - gyal le - jött hoz-zá - tok,
Pász - to - rok, pász - to - rok, Hogy Bet-le-hem-be
si - et-ve men-ve Lás - sá - tok, lás - sá - tok!

d

Pász - to-rok, pász - to-rok ör-ven-dez-ve In - dul-nak
Jé - zus-hoz Bet-le-hem-be. Há - lá-san hó - dol-ni
a kisded-nek, Ó hozott vált-sá-got az ember-nek.

d

Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
Az an-gya-li se-re-gek VÍ-gan így é - ne-ke-nek:
Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten - nek!

d

Ó, gyönyö-rű szép, ti - tok-za-tos éj! Kisdedként az
Ég-sze-mű gyer-mek, csöpp ró-zsa-le-vél.
é-gi Úr Já-szo-lában meg-simul Szent ka-rá-csony éj - jel.

1 2 3 4 5 6

Ka-rá-csony ün-ne-pén, Kegyes ke-resz - tyé - nek,
Zeng-jen, zen-ge-dez-zen Ör-ven-de - ző é - nek:
Ál - dás, bé - kes-sége. Hal - le - lu - ia!

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Állásfoglalás

Mint a Magyar Cserkészszövetség Táborkereszt és ICHTHÜSZ Közösségének képviselői, a Magyar Cserkészszövetség által visszatérően vasárnap délelőtti szervezett országos programokkal kapcsolatban az alábbi közös nyilatkozatot tesszük.

A vasárnap délelőtti szentmise- és istentisztelet-látogatás a Magyar Cserkészszövetség elsőprő többségét alkotó katolikus és protestáns cserkészek számára mind felekezeti, kegyességi szempontból, mind pedig a cserkészfogadalom tartalma szerint egyaránt elvárt. Természetesen az élet produkál vis maiort, amelyre szintén megvannak a részben előre kidolgozott, részben pedig spontán megoldások, de itt nem erről van szó. Egy magát alapszabályában vallásosnak, hagyományában pedig minősítetten krisztusinak valló szervezet, a fentiek alapján előre tervezetten – meggyőződésünk szerint – nem szervezhet programot teológiailag megalapozott és praktikus évezredek óta gyakorolt miseidőre és istentiszteleti időre. Ennek abszurd volta még nyilvánvalóbb, ha a cserkészletben áldásosan aktív lelkipásztorok vasárnapi szolgálataira gondolunk.

Ennek megfelelően tisztelettel kérjük, hogy a jövőben a Szövetség mutasson jó példát a kerületek, a körzetek és a csapatok számára abban, hogy a hagyományosan szent időkre nem szervez programot, vagy kizárólag a fent említett szent cselekményekre szervez programot.

Tudatában vagyunk annak, hogy Szövetségünk munkájában részt vesznek olyanok is, akiknek vallásgyakorlata szerint más napok jelentik a minősített, istentiszteleti időt. Nyilván ezeket figyelembe kell venni, tiszteletben kell tartani, és olykor lehet pozitív diszkriminációt is alkalmazni. De mindez nem jelenti azt, hogy a kivételnek és a túlfűtött pozitív diszkriminációnak kellene diszkriminálni az elsőprő többséget. Nem titkoljuk azt az érzésünket, sőt meggyőződésünket sem, hogy egyébként nem a katolikusokon és klasszikus protestánsokon kívül lévő vallások követőit tartja szem előtt a szerencsétlen programszervezés, hanem sokkal inkább a szekularizációnak, a spirituális értékek és hagyományok háttérbe szorulásának a hatását szenvedjük el ebben is. Ez ellen föl kell emelnünk a szavunkat.

A fentieket a nevezett Közösségek által képviselt cserkészek egyházainak teológiája, általános érték- és szokásrendje értelmében is mondjuk, szem előtt tartva azt az egyszerű tényt is, hogy mindezek nem teljesülése esetén nemcsak reménytelen és értelmetlen, hanem egyenesen cinikus ezeknek az egyházaknak a partneri támogatását igényelni, remélni.

Elismerjük, hogy a megoldást nem könnyű megtalálni. Mindazonáltal felvetjük, hogy egy szövetségi program a közgyűlés/küldöttgyűlés helyszínén jól szervezeten tarthatna szentmisét és istentiszteletet egy időben, amennyiben feltétlenül vasárnap kell tartani a gyűlést. Hasonló megoldás lehetne, hogy két közeli templomban, a he-

lyi egyházközségekkel egyeztetve vennének részt a cserkészek a szentmisén és istentiszteleten és utána találkozónak a közgyűlés lefolytatására. Ez utóbbi egyben jó népszerűsítést is jelenthetne a cserkész számára. Természetesen a legegyszerűbb az lenne, ha nem vasárnap lenne a gyűlés, vagy olyan napirenddel és munkamódszerrel dolgozhatna, hogy az a vasárnap délutánba beleferne. Ezeket egyébként csak példaként említjük és a bölcs megoldást bizalommal kérjük.

Annak reményében, hogy a magyar cserkészt a Magyar Cserkészszövetség vezetésével sok-sok kísérletezés, ötletelés és számunkra életidegen példák követése után talál saját hagyományos útjára, nevezetesen a krisztusi gyermek és ifjúsági misszió útjára, helyezzük a felelős vezetők szívére és gondolataira a fentieket és ugyanennek a hagyománynak és szívünk szeretetének az őszinteségével kívánunk minden magyar cserkésztestvérünknek beteljesedett adventi várakozást, s ehhez Istentől megáldott jó munkát:

a Táborkereszt képviselőjében:

Kispál György cst. sk. és Zelliger Erzsébet cst. sk.

Budapest, 2017. Advent

az ICHTHÜSZ képviselőjében:

dr. Bóna Zoltán cst. sk. és Nagy László cst. sk.

Cserkésztestvérek!

A Betlehemi Láng átadó ünnepsége december 17-én, vasárnap du. 14,30 lesz a pesti Belvárosi templomban (Március 15. tér).

Idén a Táborkereszt szervezi az ünnepet és az ICHTHÜSZ az adventi gondolatokat.

Az ünnepség után ingyenes tárlatvezetés először fenn, majd az általunk még nem láthatott altemplomban. Pest legrégebbi temploma római katonai erődre épült. Az Európa hírv freskó mellett a legrégebbi, most föltárt köveket is láthatjuk.

Készüljetek! Jó munkát!

Kispál György cst. cspk. Táborkereszt

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. • Bankszámlaszám: 13597539-12302010-00031878

Adószám: 13597539-12302010-00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Módszertan: Szöllősy Vágó János
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Bartha Katalin
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók - Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető *Közösségünk* címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. T.: 06-30 637-8170

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu